

S svojimi vojaki občuje general Maister preprosto, iskreno in prijateljsko — bolj jim je tovariš nego predstojnik. Zato so pa vsi vojaki navdušeni zanj. Kamor bi jim velel njegov ukaz, tja bi planili hrabro in junaško.

Naravnost genljiva je ljubezen in vdanost, ki ju goji general Maister do svoje matere. »Moja majkal« jo naziva z radostjo in s ponosom.

Med imeni mož in veljakov, ki so si pridobili največ zaslug za našo domovino Jugoslavijo, ostane z zlatimi črkami zapisano ime tega vrlega sina slovenske zemlje. Vsako njegovo misel, vsako njegovo pot in vsako njegovo dejanje spremljajo iskrene besede:

»Domovina, vedno mislim nate
in na neosvobojene brate!«

Nedelja.

*Le venkaj v prirodo, le venkaj na plan,
saj danes brezdelja, svobode je dan!
V oblekah lahkih in lahkih nog
po trati že skače mladina okrog.*

*Pod lipo so sedla dekleta na klop,
krog njih pa se zbira mladeničev trop.
Pogledat na polje gredo vsi možje,
pred hišo na pragu kramljajo žené.*

*Na postelji starček pa kašlja ves dan,
za njega veselja je čas že končan:
mogoče že jutri, mogoče nocoj
povede ga smrtni angel s seboj.*

Desanka.

